

**ESZKÖZÖK ÉS FORRÁSOK ÉRTÉKELÉSI
SZABÁLYZATA**

A SZABÁLYZAT ELKÉSZÍTÉSÉNEK CÉLJA, TARTALMA, HATÁLYA

Az eszközök és források értékelési szabályzat elkészítésének célja, hogy abban

- a számvitelről szóló, többször módosított 2000. évi C. törvényben (továbbiakban: Szt.), valamint az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I.11.) Korm. rendeletben (továbbiakban: Áhsz.) rögzített előírások alapján meghatározásra kerüljenek azok az értékelési elvek, módszerek, amelyekkel szervezetünk az eszközeinek és forrásainak mérlegértékét megállapítja, továbbá
- rögzítésre kerüljenek azok az értékelési elvek, szempontok, illetve szabályok, amelyek kialakítása - a Szt., valamint az Áhsz. felhatalmazása alapján - szervezetünk döntésén alapul.

Az értékelési szabályzata a – Szt., valamint az Áhsz. végrehajtására vonatkozóan - a következő témákhoz kapcsolódóan tartalmaz előírásokat:

1. A mérlegben szereplő eszközök értékelésének általános szabálya.
2. Az egyidejűleg beszerezett, azonos beszerzési árhoz tartozó, azonos paraméterekkel rendelkező, egyidejűleg használatba vett tárgyi eszközök, értékpapírok, készletek nyilvántartásának rendje.
3. A vagyoni értékű jog, szellemi termék, tárgyi eszközök, valamint a tulajdoni részesedést jelentő befektetés értékhelyesbítésének általános szabálya
4. Térítés nélkül (visszaadási kötelezettség nélkül) átvett eszközök, illetve ajándékként, hagyatékként kapott eszközök, a többletként fellelt eszközök, értékelése
5. A követelés fejében átvett eszköz, valamint a csere útján beszerezett eszköz bekerülési (beszerzési) értéke
6. Terven felüli értékcsökkenés elszámolásának és visszairásának szabálya
7. Követelések könyvviteli mérlegben kimutatott értéke
8. Az értékvesztés elszámolásának és visszairásának feltételrendszere

9. A külföldi pénzürtékre szoló részesedések, értékpapírok, a valutapénztárban lévő valutakészlet, a devizaszámlán lévő deviza, valamint a követelések mérlegben szereplő értéke
10. A mérlegben szereplő források értékelésének általános szabálya.
11. A mérlegben szereplő egyes források értékelése
12. Vagyonértékelés során alkalmazandó értékelési eljárás elvei, módszerei, dokumentálás szabályai, felelősei

Az eszközök és források értékelési szabályzat hatálya

- Vácduka Község Önkormányzatára,
- Kisnémedi Község Önkormányzatára,
- az Vácdukai Közös Önkormányzati Hivatalra,
- Vácduka és Kisnémedi költségvetési szerveire

terjed ki.

II. AZ ÉRTÉKELÉS SZABÁLYAI

1. A mérlegben szereplő eszközök értékelésének általános szabályai

A Szt. 46. §-ában, valamint az Áhsz. 21. §-ában foglalt előírások alapján

- a nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközöket,
- a nemzeti vagyonba tartozó forgóeszközöket,
- a követeléseket,
- a pénzeszközöket

a Szt., valamint az Áhsz. szerinti bekerülési (beszerzési, előállítási) értéken kell értékelni, csökkentve azt a Szt.-ben, valamint az Áhsz.-ben rögzített, értékcsökkenés (immateriális javak, tárgyi eszközök), illetve értékvesztés összegével, növelve a visszaírt terven felüli értékcsökkenés, illetve értékvesztés összegével.

Az eszközöket és a kötelezettségeket leltározással (mennyiségi felvétellel, egyeztetéssel) ellenőrizni és – a Szt.-ben szabályozott esetek kivételével – egyedenként értékelni kell.

A Szt. 46. § (2) bekezdése alapján a különböző időpontokban beszerzett, előállított, általában csoportosan nyilvántartott, azonos paraméterekkel rendelkező eszközöknél történő értékelést a szervezeteknél nem alkalmazzuk.

2. Az egyidejűleg beszerzett, azonos beszerzési árhoz tartozó, azonos paraméterekkel rendelkező, egyidejűleg használatba vett tárgyi eszközök, értékpapírok, készletek nyilvántartásának rendje

Az Áhsz. 20. § (2) bekezdésében foglaltak alapján az egyidejűleg beszerzett, azonos beszerzési árhoz tartozó, azonos paraméterekkel rendelkező, egyidejűleg használatba vett

- tárgyi eszközöket,
- értékpapírokat,
- készleteket

csoportosan is nyilván lehet tartani.

A szervezetek a hivatkozott jogszabályban biztosított lehetőséggel nem kívánnak élni, az Áhsz. 20. § (2) bekezdésében felsorolt eszközöket nem kívánják csoportosan nyilvántartani.

3. A vagyoni értékű jog, szellemi termék, tárgyi eszközök, valamint a tulajdoni részesedést jelentő befektetés értékhelyesbítésének általános szabálya

Amennyiben a tevékenységet tartósan szolgáló vagyoni értékű jog, szellemi termék, tárgyi eszköz (kivéve a beruházásokat, a beruházásra adott előlegeket), a tulajdoni részesedést jelentő befektetés piaci értéke jelentősen meghaladja az adott eszköznek a terven felüli értékcsökkenés, illetve az értékvesztés visszaírása utáni könyvszerinti (bekerülési) értékét, ezen eszközöket piaci értéken értékeli szervezetünk.

Ez esetben a terven felüli értékcsökkenés, illetve az értékvesztés visszaírása utáni könyv szerinti (bekerülési) érték és a piaci érték különbözetét az eszközök között „Értékhelyesbítés”-ként, a források között a saját tőkén belül – az értékhelyesbítés összegével megegyezően – „Eszközök értékhelyesbítésének forrása”-ként mutatjuk ki.

A piaci érték abban az esetben haladja meg jelentősen a könyvszerinti értékét, ha az 25 %-kal magasabb a könyvszerinti összegnél.

Az értékhelyesbítés összegét és annak változásait egyedi eszközönként elkülönítetten nyilván kell tartani.

Az értékhelyesbítések után értékcsökkenést (amortizációt), nem szabad elszámolni.

A piaci értéken történő értékeléshez a bevont eszközöket évenként kell értékelni és az értékhelyesbítést meghatározni.

A piaci értéken történő értékelést mindenkor a mérleg fordulónapján meglévő és a piaci értékelésbe bevont immateriális javak, tárgyi eszközök, valamint tulajdoni részesedést jelentő befektetések állománya alapján kell elvégezni.

A vagyoni értékű joghoz, szellemi termékhez, tárgyi eszközhöz (kivéve a beruházásokat, a beruházásra adott előlegeket), a tulajdoni részesedést jelentő befektetés piaci értékéhez kapcsolódóan egyedileg megállapított tárgyevi érték helyesbítés összegét össze kell hasonlítani az előző évi összeggel és a különbözettel növelni vagy csökkenteni kell az egyedi eszköz már kimutatott érték helyesbítését, valamint az eszközök érték helyesbítésének forrását.

A vagyoni értékű jog, szellemi termék, tárgyi eszköz (kivéve a beruházásokat, a beruházásra adott előlegeket), a tulajdoni részesedést jelentő befektetés piaci értékét a rendelkezésre álló információk, dokumentumok alapján kell meghatározni.

A piaci érték megállapításáról – az információk, dokumentumok pontos megjelölésével – eszközönkénti részletezettségben jegyzőkönyvet (feljegyzést) kell készíteni.

A szervezetek nem kívánnak élni a vagyoni értékű jog, szellemi termékek, tárgyi eszközök, továbbá a befektetett pénzügyi eszközök - Szt. 57.§ (3), valamint az Áhsz. 19. § (2) bekezdésében biztosított - piaci értékre történő átértékelésének lehetőségével.

4. Térítés nélkül (visszaadási kötelezettség nélkül) átvett eszközök, illetve ajándékként, hagyatékként kapott eszközök, a többletként fellelt eszközök, értékelése

A térítés nélkül (visszaadási kötelezettség nélkül) átvett eszközök, illetve ajándékként, hagyatékként kapott eszköz, továbbá a többletként fellelt (nem

adminisztrációs hibából származó többlet) eszköz bekerülési (beszerzési) értéke – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – az eszközöknek az állományba vétel időpontjában ismert piaci, forgalmi értéke.

5. A követelés fejében átvett eszköz, valamint a csere útján beszerzett eszköz bekerülési (beszerzési) értéke.

Követelés fejében eszközöket, készleteket elfogadni csak abban az esetben és mértékben lehet, ha és amekkora összegben a pénzbeli teljesítés nem lehetséges.

A követelések fejében átvett eszközök bekerülési (beszerzési) értéke az eszköz megállapodás, csereszerződés, vagyonfelosztási javaslat szerinti (számlázott, bizonylatolt) értéke.

Amennyiben az átvett eszköz számlázott és kötelezettségként kimutatott ellenértéke eltér a követelés könyv szerinti értékétől, és a fennmaradó követelés további érvényesítésére nincs lehetőség, a különbözetet – mint elengedett kötelezettséget – rendkívüli bevételként, illetve – mint elengedett követelést – rendkívüli ráfordításként kell elszámolni.

A csere útján beszerzett eszköz bekerülési (beszerzési) értéke az eszköz csereszerződés szerinti értéke, a cserébe adott eszköz eladási ára.

6. Terven felüli értékcsökkenés elszámolásának és visszairásának szabálya

Az Áhsz. 17. § (5) bekezdése alapján terven felüli értékcsökkenési leírást kell az immateriális jószágnál, a tárgyi eszközöknél elszámolni akkor, ha

- a) az immateriális jószág, a tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) értéke tartósan lecsökken, mert az immateriális jószág, a tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) a tevékenység változása miatt feleslegessé vált, vagy megrongálódás, megsemmisülés, illetve hiány következtében rendeltetésének megfelelően nem használható, illetve használhatatlan;
- b) a vagyoni értékű jog a szerződés módosulása miatt csak korlátozottan vagy egyáltalán nem érvényesíthető.

A terven felüli értékcsökkenés visszairására vonatkozó szabályokat az Áhsz. 19. § (1) bekezdése rögzíti.

A tárgyi eszközök terven felüli értékcsökkenésének meghatározásához és annak visszairásához biztosítani kell az adatok összegyűjtését, az információk feldolgozását, valamint a terven felüli értékcsökkenési leírására és annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítését.

A terven felüli értékcsökkenést és annak visszairását a szervezet vezetője hagyja jóvá.

Az Áhsz. 21.§ (2) bekezdése alapján a koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközök után a terven felüli értékcsökkenést a koncesszió jogosultja, a vagyonkezelő adatszolgáltatása alapján kell megállapítani.

7. Követelések könyvviteli mérlegben kimutatott értéke

Az Áhsz. 13. § (5) bekezdése alapján a mérlegben a követelések között az egységes rovatrend szerinti rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon nyilvántartott követeléseket kell kimutatni mindaddig, amíg azokat

- pénzügyileg vagy egyéb módon nem rendezték,

- az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Áht.) 97. §-a szerint el nem engedték, vagy
- behajthatatlan követelésként le nem írták.

A mérlegben a követelést az elfogadott, elismert összegben, illetve a Szt., és a jelen értékelési szabályzat alapján elszámolt értékvesztéssel csökkentett, az értékvesztés visszaírt összegével növelt könyv szerinti értéken kell kimutatni.

Behajthatatlan követelést a könyvviteli mérlegben nem lehet kimutatni, azt az Áhsz. 26. § (11) bekezdés e) pontja alapján azt a különféle egyéb ráfordítások között el kell számolni.

Behajthatatlannak azt a követelés minősíthető, amely megfelel az Áhsz. 1. § (1) bekezdés 1. pontjában leírt feltételek valamelyikének.

A behajthatatlanság tényét és a behajthatatlannak minősített követelés összegét bizonyítani (dokumentálni) kell.

A behajthatatlan követelés leírása nem minősül az Áht. 97. §-ban meghatározott követelés elengedésnek.

8. Az értékvesztés elszámolásának, visszairásának feltételrendszere

8.1. Gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetések

Gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetések a szervezeteknél nincsenek.

8.2. Hitelviszonyt megtestesítő, egy évnél hosszabb lejáratú értékpapírok

Hitelviszonyt megtestesítő, egy évnél hosszabb lejáratú értékpapírok a szervezeteknél nincsenek.

8.3. Követelések

A Szt. 54-56. §-ában, valamint az Áhsz. 18. §-ában előírt szabályok szerint a követelések minősítése alapján a költségvetési év mérlegfordulónapján fennálló és a mérlegkészítés időpontjáig pénzügyileg nem rendezett követelésnél (ideértve a hitelintézetekkel, pénzügyi vállalkozásokkal szembeni követeléseket, a kölcsönként, az előlegként adott összegeket, továbbá a bevételek aktív időbeli elhatárolása között lévő követelésjellegű tételeket is) értékvesztést kell elszámolni – a mérlegkészítés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján – a követelés könyv szerinti értéke és a követelés várhatóan megtérülő összege közötti - veszteségjellegű - különbség összegében, ha ez a különbség jelentős összegű.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat jóváhagyására a szervezet vezetője jogosult.

8.3.1. Az egyszerűsített értékelési eljárás alá vont követelések besorolásának elvei, dokumentálásának szabályai.

Az Áhsz. 18. § (3)-(6) bekezdése alapján

- a közhatalmai bevételekre vonatkozó követelések és
- az adók módjára behajtandó kis összegű követelések (Áhsz. 1.§ 5. pont)

értékelése során az értékvesztés összege a kötelezettek együttes minősítése alapján egyszerűsített értékelési eljárással, azok csoportos értékelésével is meghatározható, az értékvesztést, illetve annak visszairását nem kell tételesen meghatározni.

Az egyszerűsített értékelési eljárás alá vont kötelezettek státuszuknak megfelelően

- A.) a folyamatos működésükben korlátozott adós,
- B.) folyamatosan működő adós

szerinti csoportosításban kell részletezni..

A folyamatos működésükben korlátozott adósokat a következő csoportosításban kell

részletezni:

- a.) felszámolás alatt lévő
- b.) csődeljárás alá vont,
- c.) végelszámolása alatt lévő
- d.) jogutód nélkül véglegesen megszűnt.

A folyamatosan működő adósokkal szembeni követeléseket lejáratuk szerint tovább kell bontani:

- a.) 90 napon belüli,
- b.) 91-180 napos,
- c.) 181-360 napos, és
- d.) 360 napon túli

minősítésű kategóriákra.

Az egyes minősítési kategóriáknál – a nyilvántartott követelések összege után számítva – a következő százalékos mértékű értékvesztést kell elszámolni:

A.) A folyamatosan működésükben korlátozott adósok:

Sorszám	Besorolás	Értékvesztés %-a
1.	Felszámolás alatt lévő	100
2.	Csődeljárás alá vont	80
3.	Végelszámolása alatt lévő	60
4.	Jogutód nélkül véglegesen megszűnt	100

B.) A folyamatosan működő adósok:

Sorszám	Besorolás	Értékvesztés %-a
1.	90 napon belüli követelés	25
2.	91-180 napos követelés	35
3.	181-360 napos követelés	50
4.	360 napon túli követelés	100

A minősítési kategórián belül az adós működési státuszát a tárgy év végén érvényes állapot szerint kell figyelembe venni.

Az egyszerűsített értékelési eljárás alá vont követelések értékelése során az értékvesztés kiszámítása a fenti minősítési kategóriák szerint kimutatott hátralékok alapján, a meghatározott csoportokra jellemző százalékos kulcs alapulvételével történik.

Az egyes minősítési kategóriákhoz tételesen hozzárendelt százalékos mutatót az éves tapasztalati adatok alapján kell megállapítani és évente felülvizsgálni.

A közhatalmi bevételekre vonatkozó követelések és az adók módjára behajtandó kis összegű követelések és az adók módjára behajtandó kis összegű követelések értékvesztését, illetve annak visszairását az Áhsz. 53. § (6) bekezdés e) pontjában foglaltak alapján a negyedéves könyvviteli zárlat keretében el kell végezni.

Abban az esetben, ha korábban elszámolt értékvesztés mértéke nem éri el tárgyévi értékvesztés összegét, akkor a tárgyévi elszámolandó értékvesztés összegének meghatározása során figyelembe kell venni a már elszámolt értékvesztést és csak a különbözetet kell tárgyévi értékvesztésként elszámolni.

Az értékvesztés, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítésének határideje a tárgynegyedévet követő hónap 20 napja.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítéséért a szervezet vezetője a felelős.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat jóváhagyására a szervezet vezetője jogosult.

8.3.2. Egyszerűsített eljárás szerinti csoportos értékelést nem alkalmazható követelések

A 8.3.1. pontba nem tartozó követelések az esedékesség időpontjában történt fizetés, illetve nem fizetés, valamint a késedelem időtartamától függően a következők szerint minősítendők egyedileg.

A Szt. 55. § (1) bekezdése alapján „A vevő, az adós minősítése alapján az üzleti év mérleg fordulónapján fennálló és a mérlegkészítés időpontjáig pénzügyileg nem rendezett követelésnél (ideértve a hitelintézetekkel, pénzügyi vállalkozásokkal szembeni követeléseket, a kölcsönként, az előlegként adott összegeket, továbbá a bevételek aktív időbeli elhatárolása között lévő követelésjellegű tételeket is) értékvesztést kell elszámolni – a mérlegkészítés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján - a követelés könyv szerinti értéke és a követelés várhatóan megtérülő összege közötti – veszteségjellegű – különbszet összegében, ha ez a különbszet tartósnak mutatkozik és jelentős összegű.

Az Áhsz. 18. (2) bekezdése szerint: ”a nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközök és forgóeszközök között kimutatott részesedések, értékpapírok, a készletek és a követelések értékvesztésének elszámolása során akkor kell a különbszetet jelentős összegűnek tekinteni, ha az értékvesztés összege meghaladja a bekerülési érték 10%-át, de legalább a százezer - tulajdonosi joggyakorló szervezeteknél a részesedések, értékpapírok esetén a tízmillió - forintot.”

A követelés könyvszerinti értéke és annak várhatóan megtérülő összege közötti – veszteség jellegű – különbszet akkor tekintendő tartósnak, ha a késedelem időtartama meghaladja a 360 napot.

A mérleg fordulónapján meglévő követeléseket – egyedileg – a következők szerint kell minősíteni:

Minősítési kategória	A fizetési késedelem időtartama
Kiváló minősítésű követelés	<p>Nincs késedelem.</p> <p>A mindenkori naptári év XII. 31-én fennálló követelés pénzügyi rendezése tárgyév XII. 31-t követően esedékes.</p>
Jó minősítésű követelés	<p>A késedelem a mérlegkészítés időpontjáig megszűnt, vagy 1-90 nap.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ A mindenkori naptári év XII. 31-én fennálló lejárt esedékességű tartozás megfizetése a mérlegkészítés időpontjáig megtörtént. ▪ Az esedékesség napja és a mérlegforduló napja közötti időtartam 1–90 nap, és a mindenkori naptári év XII. 31-én fennálló lejárt esedékességű követelést pénzügyileg vagy egyéb módon a mérlegkészítés időpontjáig nem rendezték.
Közepes minősítésű követelés	<p>91-180 nap</p> <p>Az esedékesség napja és a mérlegforduló napja közötti időtartam meghaladja a 90 napot, de nem több 180 napnál, és a mindenkori naptári év XII. 31-én fennálló lejárt esedékességű követelést pénzügyileg vagy egyéb módon a mérlegkészítés időpontjáig nem rendezték.</p>
Rossz minősítésű követelés	<p>180 napnál több</p> <p>Az esedékesség napja és a mérlegforduló napja közötti időtartam meghaladja a 180 napot, és a mindenkori naptári év XII. 31-én fennálló lejárt esedékességű követelést pénzügyileg vagy egyéb módon a mérlegkészítés időpontjáig nem rendezték.</p>

A fentiek figyelembe vételével a rossz minősítésű követelések után az értékvesztést az alábbi táblázat alapján kell elszámolni:

A követelés esedékessége	Elszámolandó értékvesztés %-a	Az értékvesztés elszámolásának kötelezettsége alá tartozó követelés alsó értékhatára (Ft)
költségvetési év 01.01. - 07.01 közötti időszak	20	500.000
költségvetési évet megelőző év	40	250.000
költségvetési évet megelőző második év	50	200.000
költségvetési évet megelőző harmadik év	80	125.000
költségvetési évet megelőző negyedik év és az azt megelőző évek	100	100.000

Az előző év(ek)ben elszámolt értékvesztés összegét vissza kell írni azokban az esetekben amikor az alacsonyabb értéken való értékelés okai már nem, illetve csak részben állnak fenn.

Azoknál a tételeknél, ahol az előző évben már számoltunk el értékvesztést, de annak mértéke nem éri el tárgyévi értékvesztés összegét, akkor a fenti táblázat szerint elszámolandó értékvesztés összegének meghatározása során figyelembe kell venni a már elszámolt értékvesztést és csak a különbözetet kell tárgyévi értékvesztésként elszámolni.

8.4. Vásárolt, valamint saját termelésű készletek

- a) Ha a vásárolt készlet (anyag, áru) bekerülési (beszerzési), illetve könyv szerinti értéke jelentősen magasabb, mint a mérlegkészítéskor ismert tényleges piaci értéke, akkor azt a mérlegben a tényleges piaci értéken, ha pedig a saját termelésű készlet (befejezetlen termelés, félkész és késztermék, állat) bekerülési (előállítás), illetve könyv szerinti értéke jelentősen magasabb, mint a mérlegkészítéskor ismert és várható eladási ára, akkor azt a mérlegben a még várhatóan felmerülő költségekkel csökkentett, várható támogatásokkal növelt eladási áron számított

III. ZÁRÓ RENDELKEZÉS

Az eszközök és források értékelési szabályzat Vácduka Község Önkormányzat képviselő-testületének és Kisnémedi Község Önkormányzat képviselő-testületének jóváhagyását követően lép hatályba, a korábban hatályban volt eszközök és források értékelési szabályzat ettől az időponttól hatályát veszti.

A jegyzőnek kell gondoskodni, hogy a szabályzatban foglalt előírásokat az érintett munkatársak megismerjék, annak tényét aláírásukkal igazolják az 1. sz. melléklet szerinti megismerési nyilatkozat szerint. A szabályzat aktualizálásáért a jegyző a felelős.

Hegyí Ágnes

Jegyző

Makkos László

polgármester

Készítette:

Majer Kinga

Megismerési nyilatkozat

A Vácduka Község Önkormányzata és Kisnémedi Község Önkormányzata 2016.01.01 - től hatályos Az eszközök és források értékelési szabályzatában foglaltakat megismertem. Tudomásul veszem, hogy az abban leírtakat a munkám során köteles vagyok betartatni.

Név	Feladat, hatáskör	Dátum	Aláírás
Hegyi Ágnes	Jegyző	2016.07.12	Hegyi Ágnes
Dr. Erős Emese	Aljegyző		
Majer Kinga	Pü.főea.	2016.01.26	Majer Kinga
Takácsné Garai Szilvia	Pü.ca		Garai!
Németh Beáta	Pü.ca.		
Horváth Zoltán		2016.03.07	Horváth Zoltán
Broda Krisztina	adó	2016.03.01.	Broda K
Vasasné G. Petra	penzügyi előadó	2016.04.12.	Vasasné!
Földesné Hédér Hedvig	aljegyző	2016.05.16.	H

